

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

nr. A/2014/0205 van 18 maart 2014
in de zaak 1011/0408/A/8/0347

In zake: de **gemeente AALTER**, vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen

verzoekende partij

tegen:

de deputatie van de provincieraad van **OOST-VLAANDEREN**

vertegenwoordigd door:
mevrouw [REDACTED]

verwerende partij

*Tussenkomen-
de partij:*

de heer [REDACTED]

bijgestaan en vertegenwoordigd door:
advocaat Jan OPSOMER
kantoor houdende te 9700 Oudenaarde, Gentstraat 157
waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 24 december 2010, strekt tot de vernietiging van het besluit van de deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen van 25 november 2010.

De deputatie heeft het administratief beroep van de tussenkomen- de partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Aalter van 9 augustus 2010 gedeeltelijk ingewilligd.

De deputatie heeft aan de tussenkomen- de partij een vergunning tot het wijzigen van een verkavelingsvergunning verleend.

De bestreden beslissing heeft betrekking op de percelen gelegen te [REDACTED] en met als kadastrale omschrijving [REDACTED].

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

De verwerende partij heeft een antwoordnota ingediend en heeft een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De verzoekende partij heeft geen wederantwoordnota ingediend. De tussenkomen- de partij heeft een schriftelijke uiteenzetting ingediend.

De behandeling van de vordering die initieel werd toegewezen aan de tweede kamer, werd op 14 januari 2014 toegewezen aan de achtste kamer.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 11 februari 2014, waar de vordering tot vernietiging werd behandeld.

Kamervoorzitter Marc VAN ASCH heeft verslag uitgebracht.

De verwerende en tussenkomende partij zijn schriftelijk verschenen.

De verzoekende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. TUSSENKOMST

De heer [REDACTED] verzoekt met een aangetekende brief van 7 juni 2011 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de tweede kamer heeft met een beschikking van 1 juli 2011 vastgesteld dat er redenen zijn om het verzoek in te willigen en dat de tussenkomende partij beschouwd kan worden als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO.

Er zijn geen redenen om anders te oordelen. Het verzoek tot tussenkomst is ontvankelijk.

IV. FEITEN

Op 19 mei 2010 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomende partij bij het college van burgemeester en schepenen van de verzoekende partij een aanvraag in voor een wijziging van een verkavelingsvergunning.

De percelen zijn volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 24 maart 1978 vastgestelde gewestplan 'Eeklo-Aalter', gelegen in woongebied met landelijk karakter.

De percelen zijn eveneens gelegen binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde en niet vervallen verkaveling goedgekeurd op 16 november 2005.

De percelen zijn niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt.

Er werd geen openbaar onderzoek gehouden.

Het Agentschap Wegen en Verkeer brengt op 17 juni 2010 een gunstig advies uit.

Het college van burgemeester en schepenen van de verzoekende partij verleent op 5 mei 2010 het volgende gunstig advies:

“ ...

Gelet op de ligging van het perceel aansluitend op het centrum van de woonkern van Lotenhulle, in een omgeving die zich kenmerkt door een lintbebouwing langsheen de

uitgeruste weg; dat de omgeving zich kenmerkt door vrijstaande en gesloten bebouwing en dat de voorliggende wijziging principieel aanvaardbaar is binnen deze omgeving; Overwegende dat de loten toegankelijk blijven via een collectieve toegangsweg; Gelet op het gunstig advies van Wegen en Verkeer Oost – Vlaanderen van 17 juni 2010; ...”

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar verleent op 27 juli 2010 het volgende ongunstig advies:

*“ ...
De voorgestelde opsplitsing in telkens twee loten voor halfopen bebouwing leidt tot een te zware terreinbezetting.
De percelen zijn te smal voor het oprichten van een halfopen bebouwing (amper 8m straatbreedte).
De wegenis tussenin de woningen, tot achteraan tussen de bijgebouwen is geen goede oplossing.
Bovendien komen in de directe omgeving van de aanvraag overwegend open bebouwingen voor.
De aanvraag resulteert niet in een goede ruimtelijke ordening en is bijgevolg niet voor vergunning vatbaar.
...”*

Het college van burgemeester en schepenen van de verzoekende partij weigert op 9 augustus 2010 een vergunning tot het wijzigen van een verkavelingsvergunning aan de tussenkomende partij en motiveert haar beslissing overeenkomstig het ongunstig advies van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar.

De tussenkomende partij tekent tegen deze beslissing op 17 september 2010 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 17 november 2010 om dit beroep niet in te willigen en de vergunning tot het wijzigen van een verkavelingsvergunning te weigeren op grond van de volgende beoordeling:

*“ ...
Beoordeling*

De watertoets

De aanvraag dient getoetst te worden aan het decreet van 18 juli 2003 betreffende het integraal waterbeleid, de zogenaamde watertoets.

Voorliggende terrein ligt niet in een recent overstroomd gebied of in een overstromingsgebied, zodat in alle redelijkheid dient geoordeeld te worden dat er door de voorgestelde verkavelingswijziging, die een beperkte uitbreiding van het bebouwde oppervlakte voorziet, geen schadelijk effect wordt veroorzaakt in de plaatselijke waterhuishouding, noch dat dit mag verwacht worden ten aanzien van het eigendom in aanvraag. De aanvraag doorstaat de watertoets bijgevolg goed.

De juridische aspecten

Op grond van de codex moet elke verkavelingsvergunning of wijziging van een verkavelingsvergunning in overeenstemming zijn met de onderliggende geldende plannen van aanleg, in dit geval zijnde het gewestplan als meest recente en gedetailleerde plan.

Dit voorstel tot verkavelingswijziging beoogt het splitsen van de loten 2 en 3 in vier kavels geschikt voor de oprichting van een koppelwoning en ontsloten via een collectieve ontsluitingsweg. De voorgestelde verkavelingswijziging is principieel in overeenstemming met de voorschriften van het geldend gewestplan, zoals hoger omschreven.

De goede ruimtelijke ordening

Naast het juridisch aspect dient elke aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning beoordeeld in functie van de goede ruimtelijke ordening.

Voor het betrokken terrein gelden geen specifieke stedenbouwkundige voorschriften opgelegd door een bijzonder plan van aanleg of een verkaveling zodat bij de beoordeling van onderhavig beroep naar de inpasbaarheid en verenigbaarheid met het woongebied geen concrete normen of verplichtingen kunnen worden gehanteerd.

Bijgevolg zijn de specifieke kenmerken en karakteristieken van de omgeving van het betrokken terrein doorslaggevend. Elke aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning dient hierbij beoordeeld in functie van een verantwoorde stedenbouwkundige uitbouw van het betrokken gebied en in de context van het omliggende bebouwingsbeeld in toepassing van artikels 1.1.4. en 4.3.1. van de codex.

Onderhavig voorstel tot verkavelingswijziging heeft betrekking op de loten 2 en 3 en beoogt de oprichting van 4 koppelwoningen via een collectieve toegangsweg.

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar is van mening dat een te grote perceelsbezetting ontstaat. De aanvrager is van mening dat een perceelsbezetting van 32 % aanvaardbaar is.

Het cijfermatig begroten van de perceelsbezetting, zoals de aanvrager doet, gaat vaak voorbij aan andere ruimtelijke factoren zoals de ruimtelijke ligging van het eigendom.

De ontworpen perceelsbezetting, 4 woningen op 1526 m², bedraagt 26 woningen / hectare, zijnde een bezetting die hoog te noemen is voor een landelijke gemeente. In de huidige tijdsgeest van ruimtegebrek en verdichting worden de kavels steeds kleiner, evenwel dient de vergunningverlenende overheid erover te waken dat er geen discrepantie ontstaat ten opzichte van de omgeving. De bouwplaats betreft een afwerking van een lintbebouwing waarvan de ordening reeds vastligt. De overige invulling van het omgevende bouwlint bestaat uit relatief ruime kavels, gemiddeld 900 m² groot. De ontworpen kavels wijken hier echter sterk van af, met als kleinste oppervlakte 296 m². Hierdoor ontstaat een bebouwingsdichtheid en perceelsstructuur die niet langer in overeenstemming is met de aard van de omgeving.

Dergelijke bouwlinten, 50 m woongebied met landelijk karakter, zijn niet geschikt om op die manier verdicht te worden en geven vaak aanleiding tot smalle en diepe kavels. Dit blijkt ook uit voorliggend project waarbij om de 4 kavels ingepast te krijgen de zijdelingse bouwvrije strook wordt bepaald op amper 2 m. Dergelijke ruimtelijke inplanting is vreemd binnen de omgeving waar de zijdelingse stroken bepaald zijn op 4 m. Op die manier ontstaan door de ligging van de gemeenschappelijke oprit als het ware 2 hoekwoningen. Een bouwvrije zijstrook van slechts 2m breed, die volledig ingenomen is door een gemeenschappelijke oprit getuigt niet van een goede plaatselijke aanleg.

Door de specifieke configuratie met 4 garages rond één oprit zijn de oppervlaktes van de verschillende loten niet in verhouding met elkaar en met deze in de omgeving. De loten 1A en 2, elk 296,6 m² groot, waarvan zo'n 80 m² voor het deel van de 4 m brede gemeenschappelijke oprit, die langs de zijgevels passeert, met alle nadelige impact op het woongenot van dien.

Voorliggende aanvraag schaadt de goede ruimtelijke ordening en leidt tot een bebouwingstoestand waarbij de ruimtelijke draagkracht van het perceel wordt overschreden.

De suggestie van de minister n.a.v. de basisvergunning om te werken met 1 gemeenschappelijke oprit kan niet zonder meer getransponeerd worden naar voorliggende aanvraag, aangezien dit te veel nadelige invloed heeft op de belevingswaarde van de flankerende loten, ook naar perceelsconfiguratie.

In de basisverkaveling zou dat wel degelijk de ruimtevraag i.v.m. opritten beperkt hebben, hier resulteert het in een onaanvaardbare indeling.

Conclusie

Uit wat voorafgaat dient besloten dat het beroep niet voor inwilliging vatbaar is.

Stedenbouwkundige vergunning dient te worden geweigerd.

...

Na de hoorzitting van 16 november 2010 beslist de verwerende partij op 24 december 2010 om het beroep in te willigen en een vergunning tot het wijzigen van een verkavelingsvergunning te verlenen overeenkomstig de gewijzigde plannen. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

“ ...

Beoordeling

De watertoets

...

Voorliggende terrein ligt niet in een recent overstroomd gebied of in een overstromingsgebied, zodat in alle redelijkheid dient geoordeeld te worden dat er door de voorgestelde verkavelingswijziging, die een beperkte uitbreiding van het bebouwde oppervlakte voorziet, geen schadelijk effect wordt veroorzaakt in de plaatselijke waterhuishouding, noch dat dit mag verwacht worden ten aanzien van het eigendom in De aanvraag dient getoetst te worden aan het decreet van 18 juli 2003 betreffende het aanvraag. De aanvraag doorstaat de watertoets bijgevolg goed.

De juridische aspecten

Op grond van de codex moet elke verkavelingsvergunning of wijziging van een verkavelingsvergunning in overeenstemming zijn met de onderliggende geldende plannen van aanleg, in dit geval zijnde het gewestplan als meest recente en gedetailleerde plan.

Dit voorstel tot verkavelingswijziging beoogt het splitsen van de loten 2 en 3 in vier kavels geschikt voor de oprichting van een koppelwoning en ontsloten via een collectieve ontsluitingsweg. De voorgestelde verkavelingswijziging is principieel in overeenstemming met de voorschriften van het geldend gewestplan, zoals hoger omschreven.

De goede ruimtelijke ordening

Naast het juridisch aspect dient elke aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning beoordeeld in functie van de goede ruimtelijke ordening.

Voor het betrokken terrein gelden geen specifieke stedenbouwkundige voorschriften opgelegd door een bijzonder plan van aanleg of een verkaveling zodat bij de beoordeling van onderhavig beroep naar de inpasbaarheid en verenigbaarheid met het woongebied

geen concrete normen of verplichtingen kunnen worden gehanteerd. Bijgevolg zijn de specifieke kenmerken en karakteristieken van de omgeving van het betrokken terrein doorslaggevend. Elke aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning dient hierbij beoordeeld in functie van een verantwoorde stedenbouwkundige uitbouw van het betrokken gebied en in de context van het omliggende bebouwingsbeeld in toepassing van artikels 1.1.4. en 4.3.1. van de codex.

Onderhavig voorstel tot verkavelingswijziging heeft betrekking op de loten 2 en 3 en beoogt de oprichting van 4 koppelwoningen via een collectieve toegangsweg.

De gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar is van mening dat een te grote perceelsbezetting ontstaat. De aanvrager is van mening dat een perceelsbezetting van 32 % aanvaardbaar is.

Het cijfermatig begroten van de perceelsbezetting, zoals de aanvrager doet, gaat vaak voorbij aan andere ruimtelijke factoren zoals de ruimtelijke ligging van het eigendom.

De ontworpen perceelsbezetting, 4 woningen op 1526 m², bedraagt 26 woningen/hectare, zijnde een bezetting die aanvaardbaar is voor een dergelijke locatie. De richtwaarden uit het ruimtelijk structuurplan Vlaanderen kunnen niet zomaar op perceelsniveau toegepast worden maar moeten in de context bekeken worden. In de huidige tijdsgeest van ruimtegebrek en verdichting worden de kavels steeds kleiner, evenwel dient de vergunningverlenende overheid erover te waken dat er geen discrepantie ontstaat ten opzichte van de omgeving. De bouwplaats betreft een afwerking van een lintbebouwing waarvan de ordening reeds vastligt. De overige invulling van het omgevende bouwlint bestaat uit relatief ruime kavels, gemiddeld 900 m² groot. De ontworpen kavels wijken hier echter sterk van af, met als kleinste oppervlakte 296 m². Hierdoor ontstaat een bebouwingsdichtheid en perceelsstructuur die niet langer in overeenstemming is met de aard van de omgeving. In dit opzicht kan het voorgestelde aantal wooneenheden wel aanvaard worden, maar een verdubbeling van het aantal loten niet.

Dergelijke bouwlinten, 50 m woongebied met landelijk karakter, zijn niet geschikt om op die manier verdicht te worden en geven vaak aanleiding tot smalle en diepe kavels. Dit blijkt ook uit voorliggend project waarbij om de 4 kavels ingepast te krijgen de zijdelingse bouwvrije strook wordt bepaald op amper 2 m. Dergelijke ruimtelijke inplanting is vreemd binnen de omgeving waar de zijdelingse stroken bepaald zijn op 4 m. Op die manier ontstaan door de ligging van de gemeenschappelijke oprit als het ware 2 hoekwoningen. Een bouwvrije zijstrook van slechts 2m breed, die volledig ingenomen is door een gemeenschappelijke oprit getuigt niet van een goede plaatselijke aanleg. De voorgestelde herindeling van de kavels en wijziging van de bebouwbare oppervlaktes voor de woningen kan bijgevolg niet aanvaard worden, wel kan aanvaard worden dat er op elk lot een meergezinswoning met 2 wooneenheden opgericht wordt.

De specifieke configuratie met 4 garages rond één gemeenschappelijke oprit, zoals opgelegd bij ministerieel besluit, kan wel aanvaard worden.

Voorliggende aanvraag schaaft mits voorgestelde aanpassingen de goede ruimtelijke ordening niet en leidt niet tot een bebouwingstoestand waarbij de ruimtelijke draagkracht van het perceel wordt overschreden.

Conclusie

Uit wat voorafgaat dient besloten dat het beroep gedeeltelijk en voorwaardelijk voor inwilliging vatbaar is.

De vergunning tot verkavelingswijziging kan worden verleend voor wat betreft de verkavelingswijziging voor de garages. De gevraagde opsplitsing van de loten in 4 loten dient uit de vergunning gesloten.

Evenwel kan het voorschrift dat bepaalt dat de loten 2 en 3 bestemd zijn voor eengezinswoningen worden gewijzigd als volgt : de loten 2 en 3 kunnen bebouwd worden met een meergezinswoning met 2 wooneenheden binnen het volgens de basisvergunning toegelaten bouwvolume.

Overwegende dat appellant de wens uitgedrukt heeft om gehoord te worden; dat bijgevolg alle partijen werden uitgenodigd;

Gehoord op dinsdag 16 november 2010, in aanwezigheid van gedeputeerde-voorzitter Hilde Bruggeman, de heer Jan Allaert, provinciaal stedenbouwkundig ambtenaar; Appellant: de heer Thierry Demeyer, architect, de heer [REDACTED].

besluit :

Het beroep ingesteld door de heer Thierry Demeyer, architect en raadsman van de heer [REDACTED], wordt gedeeltelijk ingewilligd onder voorwaarden.

De vergunning tot verkavelingswijziging wordt verleend voor wat betreft de verkavelingswijziging voor de garages.

De gevraagde opsplitsing van de loten in 4 loten wordt uit de vergunning gesloten. Evenwel wordt het voorschrift dat bepaalt dat de loten 2 en 3 bestemd zijn voor eengezinswoningen gewijzigd als volgt : de loten 2 en 3 kunnen bebouwd worden met een meergezinswoning met 2 wooneenheden binnen het volgens de basisvergunning toegelaten bouwvolume.

Het advies van de wegbeheerder is na te leven.

De adviezen en reglementen van de nutsmaatschappijen zijn na te leven. Eventuele kosten voor uitbreiding van de netten zijn ten laste van de verkavelaar.

Deze vergunning stelt de aanvrager niet vrij van het aanvragen en verkrijgen van eventuele andere vergunningen of machtigingen, als die nodig zouden zijn

...”

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT Vernietiging

A. Ontvankelijkheid wat betreft de tijdigheid van het beroep

De bestreden beslissing werd betekend aan de verzoekende partij op 2 december 2010. Het beroep tot vernietiging, ingesteld met een aangetekende brief van 24 december 2010, is tijdig.

B. Ontvankelijkheid wat betreft het belang van de verzoekende partij

Standpunt van de partijen

De verwerende partij zet uiteen wat volgt:

“ ...

Overeenkomstig artikel 4.8.16. §1, 2° VCRO kan een beroep bij uw Raad ingesteld worden door een bij het dossier betrokken vergunningsverlenend bestuursorgaan.

Verzoekster beweert onder het punt ontvankelijkheid (p. 8 verzoekschrift) haar verzoek op dit artikel 4.8.16. §1, 2° VCRO te steunen.

Er dient echter te worden vastgesteld dat de verzoekende partij de gemeente Aalter is, en niet het CBS van Aalter, zijnde in casu het betrokken vergunningsverlenend bestuursorgaan.

Daarenboven kan huidige verzoekster evenmin aangemerkt worden als belanghebbende rechtspersoon die nadeel ondervindt van de bestreden vergunningsbeslissing ex artikel 4.8.16. §1, 3° VCRO, nu zij haar verzoek expliciet steunt op artikel 4.8.16. §1, 2° VCRO en nu zij op geen enkele wijze in haar verzoekschrift aanduidt welke de rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen zijn die zij van de bestreden beslissing kan ondervinden.

Herhaalde rechtspraak van Uw Raad, ondermeer de arresten A/2010/0018 van 2 juni 2010 en A/2010/0031 van 29 september 2010 inzake verzoeken die eveneens werden ingesteld door de gemeente eerder dan door een CBS, stelt:

“Voormelde vaststelling verhindert echter niet dat de verzoekende partij, als (publiekrechtelijke) rechtspersoon, zich naar het oordeel van de Raad met goed gevolg had kunnen beroepen op artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO om de wettigheid van een vergunningsbeslissing aan te vechten indien blijkt dat zij rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge een vergunningsbeslissing. De verzoekende partij heeft zulks evenwel nagelaten en baseert haar vordering uitdrukkelijk op artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 2° VCRO zodat de Raad tot de onontvankelijkheid van de voorliggende vordering dient te besluiten.

De onontvankelijkheid van het voorliggende beroep impliceert tevens dat de Raad de vraag van de verzoekende partij om de procedure stop te zetten, een vraag die als een verzoek tot afstand van het geding dient aangemerkt te worden, niet kan inwilligen vermits het voorliggende beroep noodzakelijk moet worden geacht niet te zijn ingediend. Aangezien het voorliggende beroep op onontvankelijke wijze werd ingediend, is de Raad tot slot van oordeel dat de kosten van het beroep ten laste van de verzoekende partij moeten gelegd worden. De onontvankelijkheid van het beroep maakt dat de intrekking van de bestreden beslissing door de verwerende partij geen relevantie heeft met het oog op de toewijzing van de kosten van het beroep.”

Er dient dienvolgens te worden geoordeeld dat huidig verzoek onontvankelijk is.

Deze onontvankelijkheid kan niet door een latere verbetering of verduidelijking verholpen worden nu de onontvankelijk tot gevolg heeft dat de procedure ten gronde niet wordt aangevat. In die zin stelde Uw Raad in haar arresten S/2010/0045 en A/2010/0066 dat:

“De Raad is in het licht van artikel 4.8.16, §3 VCRO immers van oordeel dat enkel het inleidend verzoekschrift, al dan niet na regularisatie conform artikel 4.8.17, §2 VCRO, in aanmerking kan genomen worden bij de omschrijving van het voorwerp van het beroep. Met latere bijstellingen, aanpassingen of uitbreidingen, zoals de verzoekende partij in haar wederantwoordnota opneemt, kan de Raad dan ook geen rekening houden. Gelet op

artikel 4.8.1, tweede lid VCRO en artikel 4.8.3, §1, eerste lid VCRO moet bijkomend vastgesteld worden dat het niet aan de Raad toekomt dergelijke beslissingen te nemen.”

Ook een latere aanvulling of verduidelijking inzake de hoedanigheid van de verzoekende partij is niet meer mogelijk, nu de onontvankelijkheid vaststaat.

...”

De tussenkomende partij voegt hieraan het volgende toe:

“ ...

Volgens tussenkomende partij is de vordering tot vernietiging van verzoekster onontvankelijk.

Verzoekster zich beroept in het inleidende verzoekschrift ontegensprekelijk op art. 4.8.16 § 1, 2° V.C.R.O. om haar belang aan te duiden.

Het verzoekschrift vermeldt immers letterlijk:

“Verzoekende partij heeft het vereiste belang bij de gevraagde vernietiging, doordat zij nominatim is aangeduid als belanghebbende in artikel 4.8.16 § 1, 2° V.C.R.O..”

Verzoekende partij is de gemeente Aalter.

Overeenkomstig de rechtspraak van Uw Raad is het echter niet de gemeente maar het College van Burgemeester en Schepenen die deze rechtsgrond kan gebruiken:

“De Raad dient bijgevolg vast te stellen dat het college van burgemeester en schepenen, optredend in de hoedanigheid van vertegenwoordiger in rechte van de stad Maaseik, de voorliggende vordering baseert op artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 2° VCRO. De Raad is echter van oordeel dat de stad Maaseik niet kan worden beschouwd als een als een bij het dossier betrokken vergunningverlenend bestuursorgaan.

Het in eerste aanleg nemen van een beslissing over een aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning in het kader van de reguliere administratieve procedure wordt, gelet op artikel 4.7.12 VCRO en volgende, immers uitdrukkelijk toevertrouwd aan het college van burgemeester en schepenen en valt in die zin te beschouwen als een beslissing zoals wordt bedoeld in artikel 57, §3, 7° Gemeentedecreet. De verzoekende partij beschouwt zich bij monde van het college van burgemeester en schepenen bijgevolg ten onrechte als een bij het dossier betrokken vergunningverlenend bestuursorgaan en kan hieruit dan ook geen enkel belang putten. De omstandigheid dat de verzoekende partij in voorliggende procedure, conform artikel 57, §3, 9° Gemeentedecreet in samenlezing met artikel 193 Gemeentedecreet, wordt vertegenwoordigd door haar college van burgemeester en schepenen, doet hieraan geen afbreuk.

Voormelde vaststelling verhindert echter niet dat de verzoekende partij, als (publiekrechtelijke)rechtspersoon, zich naar het oordeel van de Raad met goed gevolg had kunnen beroepen op artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO om de wettigheid van een vergunningsbeslissing aan te vechten indien blijkt dat zij rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen kan ondervinden ingevolge een vergunningsbeslissing. De verzoekende partij heeft zulks evenwel nagelaten en baseert haar vordering uitdrukkelijk op artikel

4.8.16, §1, eerste lid, 2° VCRO zodat de Raad tot de onontvankelijkheid van de voorliggende vordering dient te besluiten.

De onontvankelijkheid van het voorliggende beroep impliceert tevens dat de Raad de vraag van de verzoekende partij om de procedure stop te zetten, een vraag die als een verzoek tot afstand van het geding dient aangemerkt te worden, niet kan inwilligen vermits het voorliggende beroep noodzakelijk moet worden geacht niet te zijn ingediend. Aangezien het voorliggende beroep op onontvankelijke wijze werd ingediend, is de Raad tot slot van oordeel dat de kosten van het beroep ten laste van de verzoekende partij moeten gelegd worden.”

(Raad Vergunningsbetwistingen nr. A/2010/0031, 29 september 2010, www.rvvb.be, TROS-Nieuwsbrief 2011 (weergave BOUCKAERT, J.), afl. 2, 15, noot BOUCKAERT, J.)

Deze rechtspraak is ook van toepassing op het verzoekschrift van de gemeente Aalter, zodat ook hier de onontvankelijkheid van het verzoek komt vast te staan.

Verzoekende partij kan deze onontvankelijkheid niet meer rechtzetten:

“In het licht van art. 4.8.16, § 3 VCRO kan enkel het inleidend verzoekschrift, al dan niet na regularisatie conform art. 4.8.17, § 2 VCRO in aanmerking worden genomen bij de omschrijving van het beroep. Met latere bijstellingen, aanpassingen of uitbreidingen, zoals verzoekende partij in haar wederantwoordnota opneemt, kan de Raad voor Vergunningsbetwistingen geen rekening houden. Het inleidend verzoekschrift is immers het principieel uitgangspunt voor de beoordeling van de ontvankelijkheid en de gegrondheid van het beroep en van de middelen waarop het beroep steunt. Dit geldt tevens voor de feiten die in het inleidend verzoekschrift werden aangehaald en waarop het beroep is gebaseerd.

De Raad kan geen rekening houden met latere bijstellingen, aanpassingen of uitbreidingen van het feitenrelaas indien kan vastgesteld worden dat de aanvullende feitelijke elementen de verzoekende partij reeds bekend waren op het ogenblik dat het verzoekschrift werd ingediend en kan aldus niet aangemerkt worden als nieuwe gegevens.”

(Raad Vergunningsbetwistingen nr. A/2010/0045, 8 december 2010, TROS-Nieuwsbrief 2011 (weergave BOUCKAERT, J.), afl. 2, 19)

De vordering tot vernietiging moet worden afgewezen als onontvankelijk.

...”

Beoordeling door de Raad

In het kader van de beoordeling van de ontvankelijkheid van het beroep kan de Raad enkel acht slaan op de verzoekende partij zoals deze is aangeduid in het inleidend verzoekschrift en is hij gebonden door de wijze waarop deze verzoekende partij haar belang verantwoordt.

Het verzoekschrift is ingediend door de gemeente Aalter, vertegenwoordigd door haar college van burgemeester en schepenen. De verzoekende partij zet in haar verzoekschrift uiteen dat ze beschikt over het vereiste belang bij de gevorderde vernietiging aangezien zij als belanghebbende is aangeduid in artikel 4.8.16, § 1, 2° VCRO.

Artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 2° VCRO bepaalt dat een beroep bij de Raad kan worden ingesteld door “de bij het dossier betrokken vergunningverlenende bestuursorganen”.

Het in eerste aanleg nemen van een beslissing over een aanvraag tot stedenbouwkundige vergunning in het kader van de reguliere administratieve procedure is een bevoegdheid die uitdrukkelijk toevertrouwd wordt aan het college van burgemeester en schepenen. Niet de gemeente Aalter, maar het college van burgemeester en schepenen dient derhalve beschouwd te worden als het bij het dossier betrokken vergunningverlenend bestuursorgaan.

Het voorgaande belet niet dat de verzoekende partij op grond van artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO een beroep kan indienen bij de Raad, waarbij dan vereist is dat zij haar gemeentelijk belang voldoende duidelijk verantwoordt.

Overeenkomstig artikel 41 van de Grondwet is de gemeente immers bevoegd voor aangelegenheden van gemeentelijk belang waarvoor zij alle initiatieven ter verwezenlijking kunnen nemen.

Ingevolge artikel 2 van het Gemeentedecreet zorgen de gemeenten op het lokale niveau voor het welzijn van de burgers en de duurzame ontwikkeling van het gemeentelijk gebied.

Specifiek wat de ruimtelijke ordening betreft, kent de decreetgever aan de gemeente de rol van eerste aanspreekpunt toe. De gemeente houdt bij de duurzame ruimtelijke ontwikkeling van haar grondgebied rekening met zowel de huidige generatie als de behoeften van de toekomstige generaties, de ruimtelijke draagkracht, de sociale gevolgen en dergelijke meer, en dit op grond van artikel 1.1.4 VCRO.

De verzoekende partij moet evenwel haar belang overeenkomstig artikel 4.8.16, §1, eerste lid, 3° VCRO voldoende waarschijnlijk maken en aantonen dat er een rechtstreeks of onrechtstreeks causaal verband kan bestaan met de uitvoering of de realisatie van de vergunningsbeslissing. De Raad kan hierbij enkel rekening houden met de argumentatie ontwikkeld in het inleidend verzoekschrift en in voorkomend geval de motivering terug te vinden in de beslissing van het college om in rechte te treden.

In het oorspronkelijk verzoekschrift – en evenmin overigens in enig ander procedurestuk – geeft de verzoekende partij duidelijk aan welke hinder of nadelen zij kan ondervinden, en hoe het gemeentelijk belang door de verleende vergunning in het gedrang wordt gebracht. Door haar afwezigheid ter zitting kan haar evenmin de vraag gesteld worden ter eventuele verduidelijking van het vereiste gemeentelijk belang.

De exceptie van de verwerende partij is gegrond.

Het beroep is onontvankelijk.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. Het beroep is onontvankelijk.
2. De Raad legt de kosten van het beroep, bepaald op 175 euro, ten laste van de verzoekende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 18 maart 2014, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, achtste kamer, samengesteld uit:

Marc VAN ASCH, voorzitter van de achtste kamer,

met bijstand van

Sofie VAN NOTEN, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de achtste kamer,

Sofie VAN NOTEN

Marc VAN ASCH